

De Anemonen-Bekerzwam

Sclerotinia tuberosa (Hedw.) Fuck

door A. Runge (Munster)

In *Natura* no. 616 (mei/juni 1954) beschrijft mevr. M. Jansen-v. d. Plaats het voorkomen van de *Anemonen-bekerzwam* in twee bossen in de nabijheid van Breda. Mij is een dergelijke vindplaats bekend in het Rumphorstbos bij Munster/Westfalen. Vergelijking der waarnemingen van mevr. Jansen in Breda en van mij te Munster geeft veel overeenkomstigs en één verschil.

Mevr. Jansen vond het zwammetje op 14 april 1954 terwijl de anemonen bloeiden. Bij Munster ontdekte ik de bekerzwammen ook tijdens volle bloei van de anemonen en wel op 24 april 1955. Het was toen uitgesproken koud weer met veel sneeuw- en regenbuien. Lage temperaturen schijnen de groei van de anemonen-bekerzwammen dus nauwelijks te remmen.

Mevr. Jansen vond de zwammetjes steeds op kale plekken tussen de anemonen in. Dit was ook het geval in Munster. Ook hier viel het direkt op, dat *Sclerotinia tuberosa* op de kale plekken tussen de anemonen in groepjes bij elkaar stonden.

In Breda werden resp. 32 en 35 bekerzwammetjes geteld op twee plekjes van ongeveer 75 cm in het vierkant, terwijl ze op één van die plekjes een heksenkringachtige groei vertoonden. Mijn tellingen kwamen daarmee overeen. Ik vond op één plekje 17 exemplaren en ongeveer een meter daar vandaan een tweede groep van 21 exemplaren. In de buurt werden nog groepjes van 8—15 vruchtlichamen geteld, doch ik vond niets wat op een heksenkring leek. In Breda stonden de zwammetjes vooral langs greppels, in Munster stonden ze ca. 2 m van een greppel af.

Mevr. Jansen vond nergens een verbinding tussen de sclerotiën en de wortelstok van de anemonen, ze zaten los tussen de „wortels” van de anemonen in, maar tevens vermeldt mevr. Jansen, dat allerlei humus aan de steel van de bekerzwammetjes kleeft, wat best wortelresten van de anemonen zouden kunnen zijn. Mij gelukte het echter tweemaal een sclerotium met een anemonen-wortelstok uit te graven. Er behoeft dus niet aan getwijfeld te worden dat er een verbinding tussen sclerotium en wortelstok bestaat.

Mevr. Jansen vraagt zich af of mogelijk de schimmelsporen de anemonenbloemen infecteren. Ik zou willen vragen: leveren de afgestorven delen van de anemonen-wortelstok misschien de juiste voorwaarden aan de *Sclerotinia*-sporen om daar een sclerotium te ontwikkelen, waaruit dan weer een vruchtlichaam kan ontstaan?

De beantwoording van deze vraag zal wel niet gemakkelijk zijn. Misschien kan intensieve en langere waarneming op zoveel mogelijk verschillende standplaatsen nog eens de oplossing brengen.

Het manuscript was gesteld in de Duitse taal en is door de redactie tot bovenstaande mededeling verwerkt.